

**11/2026 TXOSTENA, IRAILAREN 14KOA, KONTRATAZIO PUBLIKOAREN AHOLKU
BATZORDEAREN BATZORDE IRAUNKORRARENA.****XEDEA: OSASUN PUBLIKOAREN EUSKAL ERAKUNDEAREN ESTATUTUAK
ONARTZEN DITUEN DEKRETU-PROIEKTUA.****I.- AURREKARIAK.**

Euskadiko Osasun Publikoaren azaroaren 30eko 13/2023 Legeak Osasungintza-Osasun Publikoaren Euskal Erakundea sortzen du, osasun-arloan eskumena duen sailari atxikitako izaera administratiboko organismo autonomo gisa, nortasun juridiko propioarekin, autonomia administratibo eta finantzarioarekin eta jarduteko gaitasun osoarekin, sail horri esleitutako osasun publikoko jarduerak, prestazioak eta zerbitzuak osorik garatzeko.

Lege horren arabera, Erakundearen xedea da osasunaren determinatzaileetan jardutea, gaixotasunak, lesioak eta desgaitasuna prebenitzea, eta pertsonen osasuna eta ongizatea babestea eta sustatzea, bere helburuak betetzeko Eusko Jaurlaritzaren eta osasunaren arloan eskumena duen sailaren plangintza- eta politika orokorreko jarraibideak betez.

Era berean, 13/2023 Legearen azken xedapenetako bigarrenak aurreikusten du Eusko Jaurlaritzak dekretu bidez onartuko dituela Erakundearen estatutuak, eta haren gobernu-, partaidetza- eta aholkularitza-organoak eta egitura organikoa arautuko dituela, eta xedatzen du erakundeak nortasun juridikoa lortuko duela estatutu horiek onartzeko dekretua indarrean jartzen denean.

Lege-aurreikuspen hori betetzeko, erakunde horren estatutuak onartzea sustatu da.

2026ko irailaren 1ean, Osasun Saileko Araubide Juridiko, Ekonomiko eta Zerbitzu Orokoretako Zuzendaritzak eskaera bat egin zuen, Kontratazio Publikoaren Aholku Batzordeak txostena egin zezan Osasungintza-Osasun Publikoaren Euskal Erakundearen estatutu sozialak onartzen dituen dekretu-proiektuari buruz.

Prozedurak elektronikoki izapidetzeko Tramitagune aplikazio informatikoaren bidez izapidetutako espedientean (erreferentzia: DNCG_DEC_3035/25_10), txosten honetarako interesgarriak diren dokumentu hauek daude:

- Dekretu-proiektuaren testua.
- Dekretu-proiektua justifikatzeko memoria.
- Osasun Saileko Araubide Juridiko, Ekonomiko eta Zerbitzu Orokorretako Zuzendaritzaren txosten juridikoa.
- Agindua, Osasuneko sailburuarena, dekretu-proiektua alde aurretik jendaurrean jartzen duena.

II.- ESKUMENA

Txosten hau Kontratazio Publikoaren Aholku Batzordeak eman behar du, nahitaez, Euskal Autonomia Erkidegoko Sektore Publikoaren Kontratazioaren araubidea ezartzeko uztailaren 27ko 116/2016 Dekretuaren (aurrerantzean, 116/2016 Dekretua) 27. artikulua a) letraren 1. apartatuan ezarritakoaren arabera; izan ere, xedapen orokorra da, eta haren edukiak partzialki eragiten du kontratazio publikoaren eremuko alderdietan, eta Gobernu Kontseiluari dagokio hura onartzea.

Bestalde, 116/2016 Dekretuaren 30. artikulua 2. apartatuaren a) letraren arabera, Batzorde Iraunkorrak izango du egitura organikoak eta funtzionalak arautzeko kontsulta-eginkizuna.

Txostenaren irismenari dagokionez, sektore publikoko kontratuen araubide organiko eta juridikoari eragiten dioten proiektuaren alderdietara mugatzen da, Kontratazio Publikoaren Aholku Batzorde honen eskumena kontratazio publikoari dagozkion gaiei buruzkoa baita soilik.

III.- GOGOETA JURIDIKOAK

Lehenik eta behin, adierazi behar dugu proiektuaren testuak azalpen-zati bat, artikulua bat, hiru xedapen gehigarri, xedapen iragankor bat, xedapen indargabetzaile bat eta azken xedapen bat dituela.

Halaber, Osasungintza, legez administrazio-erakunde autonomoa denez, sektore publikoaren parte da, botere adjudikatzailerak da eta administrazio publikotzat hartzen da SPKLren ondorioetarako (SPKLren 3.1.c) eta 3.2 artikuluetan eta 116/2016 Dekretuaren 2.2.b) artikuluan jasotzen den bezala). Ondorioz, bere kontratu-jarduera herri-administrazioei aplikatu beharreko araubidearen mende geratzen da oso-osorik, kontratuak prestatu eta esleitzeari, ondorioei, aldaketari, betetzei, azkentzei, prerrogatibei eta errekursoei

dagokienez.

Proiektuaren 1.3 artikulua deklaratu duenez, Osasungintzak, oro har, zuzenbide zibilaren, merkataritza-zuzenbidearen eta lan-zuzenbidearen mende jartzen ditu bere kanpo-harremanak, ahal publikoak baliatzen dituen izan ezik. Hala ere, aurreikuspen hori ez da egokia izaera administratiboko erakunde autonomo batentzat, Euskal Sektore Publikoaren maiatzaren 12ko 3/2022 Legearen 38. artikulua ezartzen baitu organismo autonomoak administrazio-zuzenbidearen arabera arautzen direla.

Hori horrela, 1.3 artikulua horrek, funtsean, 3/2022 Legearen 39. artikuluko zuzenbide pribatuko erakunde publikoen berezko araubidea errepikatzen du. Hori proiektuaren zioen azalpenaren kontrakoa da, erakundearen araubide juridikoa zuzenbide publikoko arauak osatzen dutela baieztatzen baitu. Ondorioz, proiektuaren 1.3 artikulua testu eutsiz gero, ziurgabetasuna sortuko litzateke kontratuen izaerari, borondatea eratzeko prozedurari, prerrogatibei eta aurkaratze-araubideari buruz.

Horregatik, paragrafo hori testu honekin formulatzea gomendatzen da:

«3. Osasungintza administrazio-zuzenbideak arautzen du, administrazio-izaerako erakunde autonomoa den aldetik. Haien egintzak, kontratuak eta harreman juridikoak zuzenbide publikoko araudi aplikagarriaren mende egongo dira, hargatik eragotzi gabe zuzenbide pribatua aplikatzea behar besteko maila duen arau batek hala aurreikusten duen kasu instrumentaletan. Bereziki, sektore publikoko kontratuen legeriak eta Euskal Autonomia Erkidegoko kontratazio publikoaren arloko araudiak arautuko dute haien kontratazioa .»

Era berean, 5.4 artikulua aukera ematen dio Osasungintzari bere eginkizunak erakunde publiko edo pribatuekin egindako kontratu edo hitzarmenen bidez eta zuzenbidean onartutako beste modu batzuen bidez betetzeko. Aurreikuspena onargarria da, baina ez du aukerarik ematen SPKLren araubidearen aplikazioa baztertzeko haren edukia materialki kontratuzkoa denean.

Hau da, hitzarmenak Sektore Publikoko Kontratuen Legetik kanpo geratzen dira soilik haien xedea Legeak araututako kontratuen xedean sartuta ez dagoenean. Era berean, kudeaketa-gomendioek eta bitarteko propioei egindako enkarguek aurrekontuak, prozedura eta ondorio propioak dituzte, eta ezin dira erabili kontratazioarekin truka daitezkeen teknika gisa.

Illo horretan, Batzorde honek honako idazketa hau proposatzen du:

«4. Osasungintzak bere organo eta unitateen bidez bete ahal izango ditu bere eginkizunak; sektore publikoko kontratuen legeriari lotutako kontratuen bidez; sektore publikoko araubide juridikoaren legeriaren betekizunak betetzen dituzten hitzarmenen bidez, baldin eta horien xedeak kontratuen berezko prestazioak biltzen ez baditu; kudeaketa-mandatuen bidez edo bitarteko propioei enkarguak eginez, legezko aurrekontuak daudenean; eta zuzenbidean onartutako gainerako jardun-moduen bidez.»

Era berean, 13. eta 32.2 artikuluek kontratazio-organoaren izaera esleitzen diote zuzendariari. Aukera hori bat dator SPKLren 61.1 artikuluekin eta 116/2016 Dekretuaren 6. artikuluekin, zeinek aukera ematen baitute organismoaren arau erregulatzaileak ordezkotzeko arauaz bestelako aurreikuspen espezifiko bat ezartzeko, ordezkaritza gorenean oinarrituta.

Esleipen hori ulertu behar da kalterik egin gabe Gobernu Kontseiluari dagozkion baimenei, kontratazio zentralizatuko prestazioei dagokienez kontratazio-organo zentralak dituen eskumenei eta kontratu-eskumenaren, gastu-baimenaren eta ordainketa-aginduaren arteko banaketari.

Hala, 32.2 artikulua honela idaztea gomendatzen da:

«2. Osasungintzako zuzendaria izango da erakundearen kontratazio-organoa, hargatik eragotzi gabe Gobernu Kontseiluari eta kontratazio zentralizatuko organoei esleitutako eskumenak eta baimenak. Bere kontratu-eskumenak eskuordetu ahal izango ditu, SPKLren eta sektore publikoko araubide juridikoko legeriaren arabera.»

Kontratazio-mahaiei dagokienez, adierazi behar da 32.3 artikulua ez datorrela bat 116/2016 Dekretuaren 8.2 artikuluan ezarritakoarekin; izan ere, estatutuen proiektuak presidente bat, bokal tekniko bat eta idazkaritza metatzen duen bokal juridiko bat baino ez ditu aurreikusten.

116/2016 Dekretuan, presidentetza bat, idazkaritza bat eta, gutxienez, hiru bokal eskatzen dira, besteak beste, aholkularitza juridikoa, aholkularitza teknikoa eta kontu-hartzailatza edo ekonomia- eta aurrekontu-kontrola.

Adierazi behar da idazkaritza eta aholkularitza juridikoa metatzea baimenduta dagoela, baina proiektuan ez da ezabatu behar Kontrol Ekonomikoko Bulegoaren ordezkaritza izateko eskakizuna, bulego horren titularrari baitagokio ordezkaritza hori izendatzea. Horregatik, 32.3 artikulua edukia birformulatu beharko da, hirugarren bokal hori sartzeko.

Bestalde, proiektuaren 32.5 artikulua bokal-idazkariari esleitzen dio egintza guztien jarraipena egitea, artxibatzea eta jasota uztea, kontratua prestatzen denetik amaitzen den arte. Aurreikuspen horrek gainditu egiten ditu mahaiaren berezko funtzioak, funtsean esleipen-fasean esku hartzen duen laguntza-organismoa baita, eta hiru plano nahasten ditu: mahaiko idazkaritza, kontratua izapidetzeko unitatea eta kontratuaren arduraduna.

Hala, betearazpenaren jarraipen arrunta baldintza-agirietan zehazten den unitateari esleitu behar zaio, eta ikuskapen materiala, berriz, SPKLren 62. artikulua ezartzen duen kontratuaren arduradunari. Ondorioz, mahaiko idazkaritzak kide anitzeko organoaren eginkizunetara, aktetara, ziurtagirietara, bilkuretako dokumentazioaren zaintzara eta esleipenean dagozkion antolamendu-jarduketetara mugatu behar du.

Beraz, testua honela birformulatzea gomendatzen da:

«5. Mahaiek SPKLn eta 116/2016 Dekretuaren 9. artikuluan aurreikusitako eginkizunak beteko dituzte. Idazkaritzak kide anitzeko organoaren idazkaritzari dagozkion eginkizunak beteko ditu, eta haren jarduketei dagokien dokumentazioa zainduko du. Baldintza-agirietan jarraipen arrunta egiteaz arduratzen den unitateari kalterik egin gabe, kontratazio-organismoak arduradun bat izendatuko du kontratu bakoitzerako, SPKLren 62. artikuluan ezarritakoaren arabera.»

Proiektuaren 38. artikuluari dagokionez, Zuzendaritzaren ebazpenak eta Administrazio Kontseiluaren erabakiak gora jotzeko errekurtsoren mende jartzen ditu osasunaren arloan eskumena duen saileko titularren aurrean. Arau orokor hori SPKLren 44. artikuluan eta hurrengoetan kontratazioaren arloan ezarritako errekurtsorekin bereziarekin koordinatu behar da. Errekurtsore hori ebaztea Euskadiko Kontratuen inguruko Errekurtsoren Administrazio Organoari dagokio, lege aurreikusitako kasuetan.

Illo horretan, errekurtsore bereziari lotutako kontratu-egintzak ezin dira aldi berean edo txandaka jarri estatutuetan gora jotzeko errekurtsoren mende. Errekurtsore bereziaren betekizunak betetzen ez dituzten egintzetarako, administrazio-araubide arrunta erabiliko da, eta, ondoren, administrazioarekiko auzien jurisdikzioa.

Horregatik, klausula bat sartu beharko litzateke kontratazio-arloko errekurtsore berezia eta baliaezintasunaren eta kontratu-berrikuspenaren araubide espezifikoaren berariaz babesteko.

38. artikulua honela idaztea proposatzen da:

«Osasungintzako egintzak aurkaratzeko araubidea administrazio-prozeduraren legerian eta haren arau instituzionaletan ezarritakoa izango da. Aurrekoa gorabehera, kontratazio-arloko errekurtsio berezia, deuseztasun-gaiak eta Sektore Publikoko Kontratuen Legean berariaz aurreikusitako gainerako berrikuste- eta aurkaratze-bideak baliatu ahal izango dira, eta horien eskumena Euskal Autonomia Erkidegoko Kontratuen inguruko Errekurtsoen Administrazio Organoari dagokio, aurrekontuak gertatzen direnean.»

IV. ONDORIOAK

Adierazitako guztia ikusita, ALDEKO TXOSTENA ematen zaio Osasun Publikoaren Euskal Erakundearen estatutuak onartzen dituen dekretu-proiektuari, kontuan hartuta txosten honetan egindako gogoetak eta gomendioak.